

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, de către avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 12 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Arutiunov Mihail, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.04.2017 – 12.10.2018 (prima instanță);
2. 03.12.2018 – 30.01.2019 (instanța de apel);
3. 10.10.2019 – 04.03.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 12 octombrie 2018, Arutiunov Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilită lui Arutiunov Mihail, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

S-a respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Arutiunov Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 596 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Arutiunov Mihail, la 01.01.2017, aproximativ ora 06:00, aflându-se la domiciliul prietenului său Efimov Vadim, pe strada XXXXX, în urma consumului de băuturi alcoolice cu ocazia sărbătoririi anului nou, în compania mai multor prieteni, având intenția violului lui XXXXX, anterior necunoscută, după ce dânsa s-a dus la culcare, s-a furișat în dormitorul acesteia, unde aplicând violență fizică și psihică asupra ei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința, deoarece era în stare de ebrietate și dormea, a violat-o, și după ce aceasta s-a trezit și a încercat

să opună rezistență, el, continuându-și acțiunile sale criminale, în scopul satisfacerii poftelor sexuale, întru a înfrânge rezistența acesteia, i-a ținut mâinile victimei cu mâinile sale, continuând să o violeze, până ce XXXXX, 1-a împins cu piciorul și a reușit să se elibereze.

Astfel, acțiunile lui Arutiunov Mihail au fost încadrate în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, *viol*, adică *raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Precup Daniel, solicitând casarea sentinței în partea individualizării pedepsei penale, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 596 lei din contul inculpatului, invocând că pedeapsa nu corespunde gradului și caracterului social periculos al faptei săvârșite, circumstanțelor cauzei, personalității inculpatului, dar și comportamentului acestuia pe tot parcursul desfășurării procesului penal, atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată. Inculpatul, exprimând dorința de a se împăca cu partea vătămată XXXXX, din momentul deferirii cauzei penale justiției, întru a putea beneficia de o procedură simplificată de încetare a procesului penal conform art. 109 Cod penal, de fapt nu a făcut altceva decât a adus în eroare partea vătămată, instanța, precum și alți participanți în procesul penal, beneficiind doar de o târăgănare a examinării cauzei penale la etapa inițială.

A considerat că aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în cazul inculpatului Arutiunov Mihail pentru comiterea faptei incriminate va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii de către acesta a unor infracțiuni similare.

Astfel, prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele concrete ale cauzei și anume pericolul social sporit al faptei săvârșite de către inculpat, asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a se apăra, în timp ce dormea, în stare de ebrietate, nu au fost stabilite careva temeieri excepționale care ar concluziona necesitatea suspendării executării pedepsei stabilite inculpatului Arutiunov Mihail. Astfel, acuzarea consideră că pedeapsa stabilită inculpatului, este neîntemeiată, individualizată necorespunzător prevederilor art. 61 Cod Penal, și nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

3.2 Avocatul Caldîba Vitalie împreună cu inculpatul, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, invocând că, prima instanță greșit a stabilit circumstanțele cauzei, nu a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv cauza, nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de partea acuzării și partea apărării, nu le-a verificat și apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității lor, nu le-a coroborat cu alte probe.

Concomitent, apărarea a menționat că soluția contestată este bazată doar pe niște presupuneri, la materialele cauzei penale lipsind probe incontestabile care cert dovedesc vinovăția inculpatului Arutiunov Mihail în comiterea violului pretinsei părți vătămate XXXXX.

Astfel, a indicat că prima instanță, respingând neîntemeiat poziția de nevinovăție a inculpatului Arutiunov Mihail, și-a întemeiat soluția de învinuire în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate XXXXX care, fiind în contradicție cu concluziile din raporturile de expertiză judiciare nr. 15 din 31.01.2017, nr. 01 din 03.02.2017, și nr. 02 din 03.02.2017, dar și cu declarațiile martorilor Cebotari Stanislav, Morărescu Vladimir, Anisim Denis, Bondarenco Oxana și Străinu Olga, trezesc dubii rezonabile asupra obiectivității lor, în special, în privința faptului întreținerii raportului sexual între XXXXX și Arutiunov Mihail.

Avocatul a susținut că, afirmațiile părții vătămate XXXXX cu privire la întreținerea raportului sexual cu inculpatul Arutiunov Mihail, sunt anihilate de rezultatele examinării medico-legale ginecologice ale victimei consemnate în raportul de expertiză judiciară nr. 02 din 03.02.2017, or, răspunzând la întrebările înaintate spre soluționare de către organul de urmărire penală, expertul judiciar medico-legal Bondarev a concluzionat: semne ale raportului sexual vaginal recent la XXXXX nu au fost depistate; leziuni caracteristice unui raport sexual, inclusiv cel forțat, nu s-au depistat; pe tegumentele lui XXXXX nu au fost depistate urme de spermă, în frotiurile și tamponanele cu conținut vaginal spermatozoizi nu au fost depistați.

Mai indică că, în unison cu concluziile enunțate cu privire la lipsa întreținerii raportului sexual cu inculpatul Arutiunov Mihail, sunt și rezultatele examinării medico-legale nemijlocit ale inculpatului Arutiunov Mihail, consemnate în Raportul de Expertiză Judiciară №01 din 03.02.2017, or, răspunzând la întrebările înaintate spre soluționare de către organul de urmărire penală, expertul judiciar medico-legal Bondarev a concluzionat: pe corpul lui Arutiunov Mihail nu sunt careva semne, inclusiv în regiunea organelor genitale, care ar confirma obiectiv penetrarea penisului în vagin; la cercetarea biologică în frotiurile-amprentă de pe glans penis celule ale epiteliului vaginal nu au fost depistate;

Mai mult ca atât, a susținut că în rezultatele examinărilor biologice medico-legale ale lingeriei părții vătămate XXXXX și inculpatului Arutiunov Mihail consemnate în Raportul de Expertiză Judiciară №15 din 31.01.2017, or, răspunzând la întrebările înaintate spre soluționare de către organul de urmărire penală, expertul judiciar biolog medico-legal a concluzionat: în fragmentele din pata gălbuie de pe absorbantul ridicat de la XXXXX sânge și spermatozoizi nu s-au depistat; în fragmentele din pata gălbuie de pe chiloții bărbătești ridicați de la Arutiunov Mihail sânge nu s-a depistat, determinarea prezenței spermatozoizilor pe chiloți bărbătești fiind irațională; în preparatele citologice pregătite din pata examinată de pe chiloții bărbătești a bănuitului Arutiunov Mihail celule a epiteliului vaginal nu au fost

depistate; pe suprafața chiloților de damă ridicați de la XXXXX și pe suprafața cearșafurilor ridicate de la fața locului, pete vizibile asemănătoare cu cele de spermă și de sânge nu se observă.

Deci, prin prisma concluziilor enunțate, apărarea a indicat la lipsa realizării laturii obiective a infracțiunii de viol, în special lipsa realizării acțiunii principale a faptei prejudiciabile - raportul sexual, ceea ce denotă și nevinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate de viol.

De asemenea, apărarea reiterează și declarațiile martorilor Cebotari Stanislav, Morărescu Vladimir, Anisim Denis, Bondarenco Oxana și Străinu Olga date în cadrul cercetării judecătorești care, fiind pertinente, concludente, utile și veridice și coroborând între ele, au confirmat tendința părții vătămate de a insinua și de a impune celor din jur aparența producerii unui viol - viol care însă, nici în noaptea și nici în dimineața zile de 01.01.2017, nu a fost nici văzut și nici auzit de către cei prezenți în apartamentul cu pricină care, totodată, au declarat că XXXXX și Arutiunov Mihail dormeau îmbrăcați și întorși în părți diferite unul de altul. Mai mult, reieșind din declarațiile martorilor Cebotari Stanislav, Morărescu Vladimir și Bondarenco Oxana, partea vătămată XXXXX aflându-se în apartament în dimineața zile de 01.01.2017 nici măcar nu le-a comunicat despre faptul că ar fi fost violată de către Arutiunov Mihail care, la momentul inițierii scandalului de către pretinsa victimă, dormea îmbrăcat în odaie.

Mult mai mult, martorii Cebotari Stanislav și Morărescu Vladimir au comunicat instanței de judecată că, în dimineața zile de 01.01.2017, scandalul inițiat de către partea vătămată a avut loc doar între XXXXX și Efimov Vadim, pe care dânsa îl certa și îl bătea - circumstanță importantă pentru justa soluționare a cauzei penale care, în cumul cu celelalte constatări factice, demonstrează nevinovăția inculpatului Arutiunov Mihail.

Apărătorul a mai menționat că, instanța de fond a dat o apreciere greșită a probelor administrate la cauza penală, fără a le verifica sub toate aspectele, complet și obiectiv, probând vinovăția lui Arutiunov Mihail pe presupuneri și doar pe declarațiile părții vătămate XXXXX, conținutul cărora este contradictoriu cu circumstanțele constatate în cadrul ședințelor de judecată - divergențe și dubii în probațiune care nu au putut fi înlăturate în cadrul cercetării judecătorești, ceea ce, potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, urma a fi interpretat doar în favoarea inculpatului Arutiunov Mihail.

3.3 Avocatul Medeleanu Roman în numele părții vătămate XXXXX, solicitând casarea sentinței în partea individualizării pedepsei penale, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare de 4 ani 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilit un termen de

probă de 5 ani, nu și-ar atinge scopul, considerând o pedeapsă neechitabilă pentru Arutiunov Mihail.

A susținut că, instanța de judecată nu a luat în considerație că în cadrul examinării prezentei cauze penale, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, prin urmare, consideră că o pedeapsă în formă de închisoare cu executare, își va atinge scopul stabilit de legea penală al pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunii infracționale, alegațiile apărării referitor la nevinovăția inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Arutiunov Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de prima instanță și motivele din sentință referitor la vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

În acest sens, instanța de apel a mai indicat că apreciază critic declarațiile inculpatului Arutiunov Mihail precum că dânsul nu a avut nici un raport sexual cu partea vătămată XXXXX, și le consideră ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, iar vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și se confirmă prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, nu poate pune la dubii declarațiile părții vătămate XXXXX, și le consideră veridice, or, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.02 din 03.02.2017, s-a stabilit că semne ale raportului sexual vaginal recent la XXXXX nu au fost depistate, ceea ce nu exclude astfel de acțiuni.

Deși, martori direcți care să confirme existența raportul sexual între inculpat și partea vătămată nu sunt, instanța de apel a ținut cont de declarațiile martorilor care au confirmat starea emoțională a părții vătămate, după ce acesta a ieșit din odaia unde a avut loc violul.

La caz, instanța de apel a mai reținut și raportul de expertiză judiciară nr.01 din 03.02.2017, potrivit căruia, la examinarea medico-legală a lui Arutiunov Mihail s-au depistat două excoriații pe gât, care au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent cu suprafața limitată, calificându-se ca vătămare corporală neînsemnată. Nu se exclude producerea lor ca rezultat al acțiunilor unghiilor.

În acest sens, instanța de apel a mai indicat că, inculpatul Arutiunov Mihail a comis fapta infracțională cu intenție, or, deși din declarațiile sale și a martorilor audiați, rezultă evident că acesta se afla în stare de ebrietate alcoolică avansată, acesta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea în mod conștient survenirea acestor urmări, în situația în care din declarațiile martorului Străinu Olga, rezultă că, Arutiunov Mihail a comunicat că recunoaște fapta întâmplată și a crezut că relațiile intime au fost de comun acord.

Instanța de apel a statuat că, deși, prin raportul de expertiză judiciară nr. 02 din 03.02.2017, s-a stabilit că semne ale raportului sexual vaginal recent la XXXXX nu au fost depistate, expertul judiciar a stabilit totodată că, astfel de acțiuni indicate în rechizitoriu nu se exclud, ține să remarce și faptul că, în cazul respectiv, raportul sexual a fost început când partea vătămată dormea, aceasta s-a trezit în momentul când inculpatul o săruta, or, anume atunci partea vătămată XXXXX a observat că erau dați în jos pantalonii și lenjeria, simțea un disconfort, cum cineva făcea ceva cu organele sale genitale. Ea a simțit că Arutiunov Mihail a introdus penisul în vagin, mai mult ca atât, partea vătămată a mai menționat în ședința de judecată că nu știe dacă inculpatul a ejaculat în timpul raportului sexual avut, nu pot fi luate în considerație afirmațiile apărătorului precum că, concluziile cu privire la lipsa întreținerii raportului sexual cu inculpatul Arutiunov Mihail, sunt confirmate și prin rezultatele examinării medico-legale nemijlocit ale inculpatului, consemnate în Raportul de Expertiză Judiciară nr. 01 din 03.02.2017, potrivit căruia pe corpul lui Arutiunov Mihail nu sunt careva semne, inclusiv în regiunea organelor genitale, care ar confirma obiectiv penetrarea penisului în vagin, la cercetarea biologică în froiturile-amprentă de pe glans penis celule ale epiteliului vaginal nu au fost depistate, or, în acest sens, instanța de apel a reținut că potrivit raportului de expertiză judiciară nr.01 din 03.02.2017, expertul a conchis că, la examinarea medico-legală a lui Arutiunov Mihail s-au depistat două excoriații pe gât, care au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent cu suprafața limitată, calificându-se ca vătămare corporală neînsemnată. Nu se exclude producerea lor ca rezultat al acțiunilor unghiilor. Pe corpul lui Arutiunov Mihail nu sunt careva semne, inclusiv în regiunea organelor genitale, care ar confirma obiectiv penetrarea penisului în

vagin, ceea ce nu exclude astfel de acțiuni. La cercetare biologică în frotiurile-amprentă de pe glans penis celule ale epiteliului vaginal nu s-au depistat.

Cu privire la raportul de expertiză judiciară nr. 15 din 31.01.2017, potrivit căruia s-a concluzionat că, în fragmentele din pata gălbuie de pe absorbantul ridicat de la XXXXX sînge și spermatozoizi nu s-au depistat; în fragmentele din pata gălbuie de pe chiloții bărbătești ridicați de la Arutiunov Mihail sînge nu s-a depistat; în preparatele citologice pregătite din pata examinată de pe chiloții bărbătești a bănuitului Arutiunov Mihail celule a epiteliului vaginal nu au fost depistate; pe suprafața chiloților de damă ridicați de la XXXXX și pe suprafața cearșafurilor ridicate de la fața locului, pete vizibile asemănătoare cu cele de spermă și de sînge nu se observă, în acest context, instanța de apel a reținut că, deși, prin prezentul raport să confirmă că nu au fost depistate careva substanțe biologice pe obiecte ridicate ca absorbant, lenjerie, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.02 din 03.02.2017, s-a conchis că nu exclude acțiuni ale raportului sexual vaginal recent la XXXXX.

Sunt declarative afirmațiile avocatului cu privire la faptul că, martorii Cebotari Stanislav, Morărescu Vladimir, Anisim Denis, Bondarencu Oxana și Străinu Olga au confirmat tendința părții vătămate de a insinua și de a impune celor din jur aparența producerii unui viol, or, martorii în cauză au confirmat că partea vătămată XXXXX era în stare de șoc, tremura și plîngea, ceea ce denotă existența unei stări emoționale a victimei în urma violului comis de inculpat, manifestate prin tulburări sufletești, reacții afective complexe în general, bruscă și momentană.

Faptul pretins că partea vătămată XXXXX a inițiat scandal cu Efimov Vadim, în acest sens, instanța de apel a considerat că circumstanța dată nu confirmă nevinovăția inculpatului, or, partea vătămată, fiind violată de către inculpat, a ieșit din odaia în care ultimul a rămas, aceasta s-a plâns lui Efimov Vadim, având în vedere că anume acesta era în hol și era proprietar al imobilului unde s-a produs violul, or, anume Efimov Vadim a invitat pe X Denis cu prietena sa, care s-a adeverit a fi partea vătămată XXXXX, pentru a sărbători Anul Nou 2017, astfel, prin declarațiile martorilor Cebotari Stanislav, Morărescu Vladimir și Bondarencu Oxana, se confirmă că partea vătămată, era în stare de șoc și plîngea, luând în cele din urmă haina sa și a plecat din apartament.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel, a reținut că, prima instanță a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, prin urmare prima instanță și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocând că:

- inculpatul pe parcursul urmăririi penale și în ședința de judecată nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate lui, nu s-a căit sincer de cele comise, ce denotă faptul, că inculpatul nu a conștientizat pericolul social al faptei săvârșite asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a se apăra, în timp ce dormea, în stare de ebrietate;

- careva circumstanțe atenuante, în privința inculpatului Arutiunov Mihail în cadrul examinării prezentei cauze penale nu au fost stabilite, careva temeiuri legale care ar concluziona necesitatea suspendării executării pedepsei stabilite inculpatului Arutiunov Mihail, nu s-au identificat, din contra, s-au stabilit circumstanțe agravante, potrivit art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal, s-a stabilit **săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului;**

- prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 (publicată în Monitorul Oficial nr.40-47/108 din 09.02.2018), alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, prin ce se atestă intenția legiuitorului, de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului;

5.2 Avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat, invocând motive similare cu cele indicate în apelul său (pct. 3.2 din prezenta decizie),

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

6.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina:

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiurile de recurs indicate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale* și argumentele în susținerea acestor temeiuri, Colegiul penal menționează că sunt declarative, deoarece în urma examinării materialelor cauzei a conținutului sentinței primei instanțe cât și conținutului deciziei instanței de apel, se constată că prima instanță în sentință(f.d. 38 – 39 v. II) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, iar instanța de apel în decizia sa (f.d. 98 – 101 v.II) corect și-a motivat soluția privind menținerea pedepsei aplicate prin sentință, or, instanțele ierarhic inferioare au ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată au ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, au luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite.

Colegiul penal indică că, sunt declarative argumentele recurentului precum că „instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, nu a manifestat căință sinceră, a comis o infracțiune ce se atribuie categoriei celor mai puțin grave”, or instanța de apel a indicat în decizie(f.d. 98 – 101 v.II), circumstanțele ce au stat la baza soluției instanței de apel de a menține pedeapsa stabilită de prima instanță, concluzionând că pedeapsa aplicată inculpatului este proporțională, efectivă și disuasivă, ce va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a luat corect în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa circumstanțelor agravante în rechizitoriu(v.I f.d. 134) prezența circumstanțelor atenuante – săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, motivare

pe care Colegiul penal o consideră corectă și o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Colegiul penal statuează că în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza *Varga și alții v. Ungaria*, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza *Norbert Sikorski v. Polonia*, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza *Kyprianou v. Cipru*, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

Astfel, Colegiul penal apreciază ca corectă și însușește concluzia instanței de apel precum că, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă fără izolarea inculpatului de societate.

Cât ține de solicitarea procurorului de a încasa din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 596 lei, pentru efectuarea expertizelor: nr. 15 din 31.01.2017(f.d. 48 – 50 v.I); nr. 2 din 03.02.2017(f.d. 57 – 58 v.I); nr. 1 din 03.02.2017(f.d. 63 – 64 v.I), Colegiul penal menționează că, argumentul acuzării precum că conform art. 229 Cod de procedură penală, condamnatul suportă cheltuielile judiciare, se califică ca neîntemeiat.

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 596 lei, este compusă din costul pentru efectuarea rapoartelor de expertiză pe caz, efectuate în anul 2017, cheltuieli ce urmează a fi achitate imperativ conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), din contul mijloacelor bugetului de stat, care a fost în vigoare până la 09.02.2018 și care conform art. 10 Cod penal, este mai favorabil pentru inculpat.

6.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului:

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a

găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată(f.d. 83 – 98 v.II) s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, soluție întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*” prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, îl consideră ca neîntemeiat, fiindcă atât prima instanță cât și instanța de apel verificând probele în ședințele de judecată, au motivat detaliat și clar soluțiile adoptate în urma propriilor metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat în sentință(f.d. 32 – 38 v.II) și în decizie (f.d. 83 – 98 v.II) din care motive au ajuns la concluziile de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În acest sens, Colegiul penal susține concluzia instanței de apel: „*Cu referire la motivele invocate de partea apărării, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Arutiunov Mihail, acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, Colegiul Penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunii infracționale. Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Arutiunov Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) CP al RM, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100*

alin. (4) CPP al RM, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP al RM, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.”.

Colegiul penal lărgit indică că, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine corect toate aspectele de fapt și de drept.

7. Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, de către avocatul Caldîba Vitalie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Arutiunov Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 aprilie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor